

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7So/94/2012
Identifikačné číslo spisu:	5011201044
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5011201044.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky: A. K., narodená X. U. XXXX, bytom Y, O. V., W.. XX, zastúpená splnomocneným zástupcom Mgr. Ivanom Kodajom, bytom Trenčín, adresa pre doručovanie: P.O.BOX 65, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 5. apríla 2012, č.k. 25Sd/234/2011-54, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 5. apríla 2012, č.k. 25Sd/234/2011-54, p o t v r d z u j e .

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 5. apríla 2012, č.k. 25Sd/234/2011-54, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie z 27. septembra 2011 číslo XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok z dôvodu, že podľa záverov posudku posudkového lekára sociálneho poistenia, Sociálnej poisťovne pobočky v Liptovskom Mikuláši z 9. septembra 2011, nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou o viac ako 40 %.

V odôvodnení uviedol, že po oboznámení sa so zdravotnou dokumentáciou navrhovateľky a lekáorskými správami posudkových lekárov sociálneho poistenia záver o poklese pracovnej schopnosti v rozsahu 35 % zodpovedá obsahu vykonaného dokazovania. Krajský súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by závery posudkových lekárov spochybnila, a preto ich považoval za vecne správne. Nezistil ani rozpory v posúdení zdravotného stavu, preto nevyhovel návrhu navrhovateľky o doplnenie dokazovania o jej zdravotnom stave nezávislým znaleckým posúdením. Súd dospel k názoru, že navrhovateľkou novo predložené správy odborných lekárov z 29. marca 2012, z 30. marca 2012 a z 24. februára 2012 na pojednávaní konanom 5. apríla 2012 nepreukazujú jej zhoršenie zdravotného stavu oproti stavu

posudzovanému posudkovými lekármi.

Súd prvého stupňa navrhovateľke s poukazom na § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP nepriznal náhradu trov konania, pretože nebola v konaní úspešná.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie. Namietala, že súd prvého stupňa nevykonal všetky potrebné dôkazy a rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Spochybnil závery posudkových lekárov a žiadal o doplnenie znaleckého dokazovania súdom. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 a § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250l ods. 2 v spojitosti s § 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok (§ 71 ods. 2 zákona o sociálnom poistení).

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľka 9. septembra 2011 požiadala o priznanie invalidného dôchodku s účinnosťou od 23. mája 2010.

Podkladom pre rozhodnutie odporkyne bol posudok posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Liptovský Mikuláš MUDr. W. B., ktorá po zhodnotení vlastného vyšetrenia navrhovateľky a zo zdravotnej dokumentácie predloženej navrhovateľkou, z lekárskeho vyšetrení odborných lekárov (správy z MR vyšetrenia LS chrbtice z 12. augusta 2010, správy z neurologických vyšetrení z 21. júna 2010, z 29. júla 2010 a z 29. júna 2011, správy z neurochirurgickej ambulancie zo 17. septembra 2010 a z 5. mája 2011, z výpisu z hospitalizácie na Psychiatrickom oddelení ÚVN Ružomberok od 28. júla 2011 do 10. augusta 2011) dospela k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky sú choroby podporného a pohybového aparátu, a to: dorzopatia, deformujúca dorzopatia a spondylopatia, degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách s miernym funkčným postihnutím, s prejavmi nervového a svalového dráždenia, zaradené do kapitoly XV., oddielu E položka 3, písmeno b/ prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení. Posudková lekárka zhodnotila zdravotný stav s mierou poklesu 35 %, t.j. v hornej hranici rozpätia (20 % - 35 %), ktorá nepostačuje pre vznik invalidity podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

Následne zdravotný stav navrhovateľky opätovne posudzoval MUDr. X. O., posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia, vysunuté pracovisko v Poprade spolu s MUDr. M. S., prísediacom odbornou lekárkou, psychiatrickou. Po vlastnom vyšetrení navrhovateľky a zo zdravotnej dokumentácie nachádzajúcej sa v posudkovom spise, v lekárskom posudku z 25. januára 2012 dospel k rovnakému posudkovému záveru o 35 % miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Posudkový lekár v lekárskom posudku riadne odôvodnil stanovenú výšku miery poklesu a tiež nezvýšenie percentuálnej miery z dôvodu zisteného iného zdravotného postihnutia, adaptačnú poruchu s úzkostne depresívnym syndrómom.

Navrhovateľka na pojednávaní krajského súdu predložila novú zdravotnú dokumentáciu, ktorá nebola predmetom posúdenia jej zdravotného stavu z hľadiska vzniku invalidity, a to ambulantné nálezy z

neurochirurgie z 29. marca 2012, zo psychiatrie z 5. januára 2012, z 30. marca 2012 a z reumatologickej ambulancie z 22. februára 2012 a z 30. marca 2012. Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa zistil, že posudkoví lekári zdravotný stav navrhovateľky uvádzaný v nálezoch z neurochirurgie ako aj zo psychiatrie zhodnotili a z nových nálezov nevyplýva zjavné zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľky, čo by prípadne naznačovalo prehodnotenie zistenej miery poklesu. V prípade ochorenia reumatického pôvodu ide o nové ochorenie, ktoré nemá doposiaľ dlhodobý charakter v zmysle § 71 ods. 2 zákona o sociálnom poistení.

Navrhovateľka v odvolaní namietala, že jej zdravotný stav pri rozhodujúcom zdravotnom postihnutí odôvodňuje stanovenie vyššej miery poklesu, teda viac ako 35%.

Podľa kapitoly XV. oddiel E, bod 3, písm. c/ prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení podmienkou pre stanovenie miery poklesu 40 % - 50 % je zdravotné postihnutie s trvalým ťažkým postihnutím funkcie a často recidivujúcimi, dlhotrvajúcimi prejavmi dráždenia nervov a svalov, s ťažkou poruchou statiky a dynamiky chrbtice, s výraznou poruchou svalového korzetu. Zdravotná dokumentácia, ktorú navrhovateľka odporkyni predložila však nespochybňuje doterajšie závery posudkových lekárov a nesvedčí o potrebe vykonať ďalšie dokazovanie na skutočnosť, že jej zdravotný stav odôvodňuje stanovenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zdravotnú činnosť.

Ďalej treba uviesť, že súdy v konaní podľa piatej časti tretej hlavy OSP zisťujú, či posudková činnosť posudkových lekárov zodpovedá ustanoveniu § 153 zákona o sociálnom poistení, teda či ich posudky sú logické a či presvedčivo objasňujú záver o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí a o určenej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Pochybenia, ktoré by svedčili o nesprávnosti záverov posudkových orgánov však v konaní zistené neboli.

Ďalej odvolací súd poznamenáva, že odporkyňa vo veciach sociálneho poistenia postupuje podľa § 172 až § 224 zákona o sociálnom zabezpečení a nie podľa Správneho poriadku ako sa domnieva navrhovateľka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil vecnú nesprávnosť pri rozhodovaní krajského súdu o opravnom prostriedku navrhovateľky a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

V prejednávanej veci navrhovateľka nebola úspešná, preto odvolací súd jej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (§ 250k ods. 1 OSP). Odporkyňa na náhradu trov konania nemá právny nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok